۵ آذر

قابل اتکا بودن و انتظارات معقول

ما به گروه خانگی خویش متعهد می‌گردیم و زمانی که غایب هستیم دیگر اعضاء دلشان برای ما تنگ خواهد شد.

پمفلت شماره ۲ گروه،" گروه خانگی"

وقتی مصـرف می‌کردیم، قابل اطمینان بودن برای ما به اندازه شیر مرغ نایاب بود و فقط زمانی که به دنبال چیزی بودیم طبق میل خودمان سرقرار حاضر می‌شـدیم. ممکن بود که در روزهای تولد خویش یا تعطیلات آخر سـال درخانه‌مان حضـور یابیم و بلافاصـله پس از دریافت هدایای خود آنجا را ترک کرده و آنها را به فروش رسـانیم. شـاید متعهدانه در محل کارمان حاضر می‌شـدیم تا از دخل مغازه دزدی کنیم و یا داروهای بیماران را برای خود برداریم. درنتیجه لذتی که در گذراندن وقت با خانواده و دریافت مزد روزانه برای انجام یک کار صـادقانه در روز وجود دارد را هرگز نچشیده بودیم.

درک این واقعیت که اینگونه زندگی کردن در بهبودی برای ما کارآیی ندارد، نیاز به پاکـــی چندانی نداشـت و این ایده که می‌توانیم پاک زندگی کرده و از یک زندگی باثبات و شـاد لذت ببریم، برای‌مان الهام بخش بود. ما متوجه شدیم که قابل اتکا بودن، بخش مهمی از عضو مسئولیت‌پذیر و سازنده اجتماع بودن را تشـکیل می‌دهد. برای بسـیاری از ما قابل اتکا بودن با پیدا کردن یک گروه خانگی و گرفتن اولین خدمت‌مان شروع می‌شود که پس از آن حداکثر سعی‌مان را به کار می‌گیریم تا نسبت به آن اعتمادی که به ما شـده اسـت، مسـئولیت‌پذیر باشـیم. همانطور که یک عضـو مشـارکت می‌کرد: "جهت وفادار بودن به اعتمادی که به من شـــده، راهنمایم به من گفت که باید قابل اتکا بودن را بر جذب اعتماد مقدم بدانم. همانطور که به من پیشـــنهاد شـــده بود یاد گرفتم در محل حاضر شـــوم و به آنچه که قول داده بودم عمل کنم." با وفاکردن به عهدمان، ما اصـــل قابل اتکا بودن را تمرین نموده و شـــالوده‌ای را برای درســـتکاری بنا می‌کنیم. به عنوان اعضـــای یک گروه خانگی، قابل اتکا بودن ما را به سرمایه‌هایی حقیقی تبدیل می‌کند. اعضـــای یک گروه خانگی ورای وظایف خاصی که انجام می‌دهند به فضای بهبودی ثبات می‌بخشند. در بعضـــی جلسات، ما از برخی از اعضـاء به عنوان عضـو دائمی یاد می‌کنیم. یکی از اعضـای یک گروه خانگی چنین توضـیح می‌داد: "ایرادی ندارد که فکر کنید ما همیشـه در این جلسـه هسـتیم و خواهیم بود. چرا که ما به همین دلیل اینجا هسـتیم. ما مثل شـمعی هسـتیم که محض احتیاط برای روز مبادا نگاه داشـته شده‌ایم و حضور داریم، تا در صورت نیاز، با ایجاد نوری کم، خلق و خوی جلسه را تنظیم کنیم."

امروز به گفته‌هایم عمل می‌کنم. در محل حاضر می‌شوم و آنچه را که از من انتظار می‌رود درخانه، محل کار، جامعه و جلسات به انجام می‌رسانم.